

# РЕШЕНИЕ

№ 7224

гр. София, 01.03.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав**, в публично заседание на 19.02.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Доброслав Руков**

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **1031** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на М. Ю. Г., чрез адвокат К. К. срещу Заповед № 1233/31.12.2024 г. на Министъра на околната среда и водите (МОСВ), с която на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на оспорващия.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Сочи, че работи в процесната администрация от 2022 г. и е квалифициран в достатъчна степен. Към момента на назначаването му на заеманата длъжност „главен експерт” е притежавал образователна степен „магистър”, по специалност „Екология и опазване на околната среда” и допълнителна квалификация „магистър” по специалността „Индустриален мениджмънт”. Получавал е най-високи оценки при периодичното атестиране, поради което съкращаването му е нецелесъобразно. Инвокирани са доводи, че в оспорената заповед не са изложени никакви мотиви за премахване на задачи и задължения, установени в действащата длъжностната характеристика на длъжността, нито мотиви за тяхното изменение. Необосновано е прието, че за длъжността са приети нови изисквания, свързани, „характера и организацията на работата”, „.....обусловена от необходимост от изменение на длъжностната характеристика в част професионална област на „Правото”.

Твърди се, че според константната практика на Върховния административен съд, за да

е налице обективна невъзможност е необходимо, причините, които са я породили, да са непреодолими и за двете страни в правоотношението и да са неподвластни на волята им. Т.е. следва да е налице промяна в обстоятелствата, обусловили възникването на служебното правоотношение, която е възникнала въпреки и независимо от волята на страните. Според оспорващия в случая не е налице такава промяна, която да е довела до обективна невъзможност за изпълнение на служебните му задължения. Сочи се, че М. Г. е отговарял на всички изисквания за заемане на длъжността „главен експерт” в процесната администрация, съгласно Класификатора на длъжностите в администрацията. Той притежава образователно-квалификационна степен „магистър” и има необходимия стаж и професионален опит.

По време на проведеното по делото открито заседание, оспорващият се явява лично. Упълномощеният от нея адвокат К. поддържа жалбата. В дадения от съда срок са представени допълнителни писмени бележки. Претендира се присъждане на разноски по изготвен списък.

Ответникът по оспорването, в лицето на Министъра на околната среда и водите не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Т. оспорва жалбата. Счита, че заповедта е законосъобразно издадена в съответствие с материално-правни разпоредби и целта на закона. Представени са допълнителни писмени бележки.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че към момента на прекратяването на служебното правоотношение, оспорващият е заемал длъжността „главен експерт”, в отдел „Производствени и опасни отпадъци и трансграничен превоз”, в Дирекция „Управление на отпадъците и опазване на почвите” в МОСВ. Той е бил назначен на тази длъжност със Заповед № 491/23.06.2022 г. на Министъра на околната среда и водите, считано от 27.06.2022 г.

Видно от доклад от 31.12.2024 г. до Министъра на околната среда и водите на Заместник-министъра на околната среда и водите през последните месеци са установени затруднения в работата на отдел „Производствени и опасни отпадъци и трансграничен превоз”, в Дирекция „Управление на отпадъците и опазване на почвите” в МОСВ. Тези трудности произхождат от необходимостта от контакти на служителите от отдела със структурите на МВР и на органите на съдебната власт. В тази връзка е направен извода, че за част от служителите в отдел „Производствени и опасни отпадъци и трансграничен превоз” е необходима промяна в длъжностната характеристика, по отношение на образователната квалификация. В допълнение на това е посочено, че работата на лицата, назначени на длъжността „главен експерт”, изисква владение на английски език по отношение на транспонирането на европейски директиви, регламенти и участие в задгранични командировки, във връзка с доклади пред европейската комисия и нейните представители.

Изложените констатации, според изложеното в доклада, налагат необходимостта от изменение на длъжностната характеристика на М. Г., заемащ длъжността „главен експерт” в отдел „Производствени и опасни отпадъци и трансграничен превоз”, в Дирекция „Управление на отпадъците и опазване на почвите” в МОСВ, като по отношение на изискването за заемане на длъжността се възприеме, че е необходимо държавния служител да има завършено висше юридическо образование „право” и да

владее английски език.

Със Заповед № 1233 от 31.12.2024 г. на Министъра на околната среда и водите е прекратено служебното правоотношение на оспорващия на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл. В административния акт, като фактическа предпоставка за прекратяване на правоотношението е посочено, че държавният служител е в обективна невъзможност да изпълнява служебните си задължения, защото не отговаря на новите изисквания за заемане на длъжността, съгласно новоутвърдената длъжностна характеристика. Цитирани са и извадки от описания по-горе доклад от 31.12.2024 г.

Като част от административната преписка е представено досието на жалбоподателя, включително длъжностна характеристика за длъжността „главен експерт” в отдел „Производствени и опасни отпадъци и трансграничен превоз”, в Дирекция „Управление на отпадъците и опазване на почвите” в МОСВ и длъжностна характеристика за длъжността „главен експерт” в отдел „Производствени и опасни отпадъци и трансграничен превоз”, в Дирекция „Управление на отпадъците и опазване на почвите” в МОСВ, утвърдена на 31.12.2024 г.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е връчена на М. Г. лично на 20.01.2025 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 28.01.2025 г. (вх. № Ж-21), т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат неговите законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разглеждана.

Разглеждана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че по отношение на М. Г. са налице чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, а именно, че същият е в обективна невъзможност да изпълнява служебните си задължения.

Съгласно разпоредбата на чл. 169, ал. 1 от АПК, при проверката на оспорения административен акт, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган. По силата на чл. 5, ал. 1, т. 5 от Устройствения правилник на Министерство на околната среда и водите, Министърът на околната среда и водите издава заповеди, разрешителни, инструкции и утвърждава методики. Съгласно чл. 17 от същия правилник, Министърът утвърждава структурата на административните звена, поименното и длъжностното разписание на министерството, както и бюджетите на второстепенните разпоредители с бюджет.

Заповед № 1233 от 31.12.2024 г. на Министъра на околната среда и водите е издадена в предвидената от закона писмена форма и съдържа изискващите се съгласно чл. 108, ал. 1, изр. първо от ЗДСл реквизити – правното основание за прекратяване - чл. 107, ал. 1, т. 5, заеманата от държавния служител длъжност, начина на оформянето на служебната му книжка и придобития от него ранг.

Настоящият съдебен състав намира, че въпреки изричното указание, дадено на ответника с определението за насрочване да делото, че в негова тежест е да представи

доказателства на наличието на законовите предпоставки за издаването на оспорения акт, ответникът не е изпълнил това свое задължение. Последното е в пряка връзка с тежестта на доказването в административния процес, съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК - административният орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

Прекратяването на служебното правоотношение при условията на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл изисква осъществяването на три кумулативни предпоставки – 1. Да е налице нова фактическа обстановка; 2. Същата да води до невъзможност служителя да изпълнява задълженията си по длъжностна характеристика и 3. Причините за тази невъзможност да не зависят от волята на страните в правоотношението, т. е. обективната невъзможност следва да е породена от причини, за настъпването на които нито една от страните по правоотношението не е съдействала в една или друга степен. Тази обективна невъзможност на държавния служител да изпълнява задълженията си (извън случаите на здравословни причини), трябва да е възникнала по време на служебното правоотношение и да не е обусловена от действия на страните в служебното правоотношение (Решение № 11911 от 04.12.2023 г. по адм. д. № 8019/2023 г. на ВАС, Второ отделение).

Съдът, вземайки предвид постоянната и непротиворечива съдебна практика по тълкуването на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, намира, че в разглеждания казус, не е налице нова фактическа обстановка, възникнала по време на служебното правоотношение, която да не е била обусловена от действията на страните. Промяната в длъжностната характеристика за длъжността „главен експерт” в отдел „Производствени и опасни отпадъци и трансграничен превоз”, в Дирекция „Управление на отпадъците и опазване на почвите” в МОСВ е едностранно действие, предприето целенасочено и по волята на органа по назначаването, т.е. на едната от страните по служебното правоотношение. Така на практика, другата страна, т.е. оспорващия М. Г. е бил поставен в положение или да прекрати доброволно служебното правоотношение, или да бъде уволнен. В настоящия спор не се констатира обективна невъзможност държавния служител да изпълнява служебните си задължения, породена от причини, за настъпването, на която нито една от страните по правоотношението не е съдействала повече или по-малко.

Изложеното мотивира съда да приеме, че в случая не е установена, нито една от изброените предпоставки, наличието, на които би дало възможност на органа по назначаването да прекрати едностранно служебното правоотношение на държавния служител М. Г. на посоченото в процесната заповед основание.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая са налице и други основания за отмяна на оспорения акт.

При сравнителния анализ на длъжностните характеристики за длъжността „главен експерт” в отдел „Производствени и опасни отпадъци и трансграничен превоз”, в Дирекция „Управление на отпадъците и опазване на почвите” в МОСВ, от 13.12.2024 г. (връчена на М. Г.) и от 31.12.2024 г. (за която няма данни да е връчвана на жалбоподателя), съдът установи почти пълно препокриване между двете в част 5, „Преки задължения”.

И в двете характеристики преобладават задължения, за които се изисква професионална подготовка и опит в областта на управлението на отпадъците и професионален опит в областта на екологията и опазването на околната среда,

каквито безспорно М. Г. е притежавал (има завършено висше образование с образователно-квалификационна степен „Магистър” и специалност „Екология и опазване на околната среда” и видно от приложената по преписката служебна книжка от 2017 г. е работил в системата на РИОСВ и МОСВ). Сред тези задължения могат да се отбележат „участие в разработването на национални програми, стратегии и планове в областта на управление на отпадъците”, „подпомагане, координиране и методическо ръководство на работата на специалистите от РИОСВ в областта на управление на масово разпространените отпадъци, на отработените масла и отпадъчни нефтопродукти, излезли от употреба гуми и излезли от употреба моторни превозни средства”, „участие в разработването и съгласуването на документи с нормативен и методичен характер в областта на управлението на масово разпространените отпадъци” и т.н.

От друга страна в новата длъжностна характеристика за длъжността „главен експерт” (утвърдена на 31.12.2024 г.) са добавени и следните задължения „участие в транспониране на европейски директиви, прилагането на регламенти и докладване към европейската комисия”, „оказване съдействие на структурите в системата на Министерство на вътрешните работи и органите на съдебната власт, във връзка с дейността на отдела, а при необходимост и на дирекцията”, „участие в докладвания пред европейската комисия и нейни представители и вземане на участие в задгранични командировки, свързани с преките му задължения” и „участие в междуведомствени групи”.

Включването на тези нови задължения са дали възможност на органа по назначаване да направи извод, че за лицата заемащи длъжността „главен експерт” в отдел „Производствени и опасни отпадъци и трансграничен превоз”, в Дирекция „Управление на отпадъците и опазване на почвите” в МОСВ, като изискване за заемане на длъжността ще се изисква образование: Висше, образователна степен „бакалавър”, професионална област „право” и владее на английски език.

Анализирайки направените промени в длъжностната характеристика за процесната длъжност за настоящия съдебен състав е фактически и правно неразбираемо, как едно лице, което притежава юридическо образование, би могло да изпълнява задължения, за които очевидно се изисква квалификация и опит в областта на управлението на отпадъците и професионален опит в областта на екологията и опазването на околната среда.

От друга страна е абсурдно да се твърди, че служител, заемащ длъжността „главен експерт”, ще докладва и то устно пред Европейската комисия (бел. на докладчика: Европейската комисия се пише с главна буква, а не с малка, както е написано в длъжностната характеристика) или пред нейни представители. Такава процедура не е предвидена в нито един акт на първичното или вторичното право на ЕС.

Още по-абсурдно е вмененото задължение за участие в транспонирането на директиви. Транспонирането на директиви, означава включването на тези актове на вторично право на ЕС във вътрешното законодателство на държавите членки, което е законодателен процес, осъществяван от Народното събрание, а не от главен експерт в министерство.

Що се касае до прилагането на регламенти, това е дейност, за която не се изисква правна подготовка, както не се изисква правна подготовка за прилагането на който и да вътрешен нормативен акт.

Нелогично и неразбираемо е нововмененото задължение за участие в задгранични

командировки, свързани с преките задължения за длъжността. Прегледът на преките задължения за длъжността „главен експерт” в отдел „Производствени и опасни отпадъци и трансграничен превоз”, в Дирекция „Управление на отпадъците и опазване на почвите” в МОСВ, налага извода, за това, че същите се изпълняват само на територията на страната и не налагат служебни пътувания в чужбина.

На последно място следва да се отбележи, че задължението за „оказване съдействие на структурите в системата на Министерство на вътрешните работи и органите на съдебната власт, във връзка с дейността на отдела, а при необходимост и на дирекцията” не изисква юридическо образование. Вярно е, че гражданите и организациите са длъжни да оказват съдействие на правоохранителните органи при изпълнение на законовите им задължения. Спецификата на това съдействие най-често се изразява в даване на сведения (устни и писмени), представяне на документи, изразяване на експертни становища и т.н.

Анализът на изложеното налага извода, че направените промени в длъжностната характеристика за длъжността „главен експерт” в отдел „Производствени и опасни отпадъци и трансграничен превоз”, в Дирекция „Управление на отпадъците и опазване на почвите” в МОСВ, издава или пълна професионална некомпетентност и negliжираност от страна на лицата, които са ги подготвили, или действия, целящи промяна в изискванията за заемане на длъжността, насочени *intuito personae* към държавния служител М. Г., така че той да бъде поставен в изкуствена невъзможност да заема за в бъдеще процесната длъжност.

Допълнителен аргумент в подкрепа на последния извод и отразеното в доклада на Заместник-министъра на околната среда и водите от 31.12.2024 г., където е посочена „обусловена необходимост от изменение на длъжностната характеристика М. Г.”.

Очевидно в случая целта на промяната на длъжностната характеристика е била на уволнението да бъде придадена някаква „привидна законосъобразност”. Включването на невъзможни задължения, очевидно несъобразени с разпоредби на правото на ЕС и на вътрешното право, издават юридическа неграмотност и непознаване на законодателството и практиката на съдилищата, граничещо с произвол по отношение на прилагането на закона. Оспорената заповед е типичен пример за превратно упражняване на власт и несъответствие с целта на закона, представляващи друго самостоятелно основание за отмяната ѝ.

От направените разсъждения следва единствено възможния извод - оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, но при несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

По отношение на направените разноси, оспорващият, чрез пълномощника си е поискал такива, поради което съдът дължи присъждането им. Съдът не намира за основателно направеното възражение за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение. Съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2,

възнаграждението е 1000 лв. Адвокат К. е написал подробна жалба, явил се е по време на проведеното по делото открито заседание и е представил подробни писмени бележки, т.е. в случая възнаграждение в размер на 1700 лв. не може да се счита за прекомерно.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК,  
**Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

### **Р Е Ш И:**

**ОТМЕНЯ** по жалба на М. Ю. Г., чрез адвокат К. К. Заповед № 1233/31.12.2024 г. на Министъра на околната среда и водите (МОСВ), с която на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на оспорващия..

**ОСЪЖДА** Министерство на околната среда и водите да заплати на М. Ю. Г. с ЕГН [ЕГН], на основание чл. 143, ал. 1 от АПК сумата от 1700 (хиляда и седемстотин) лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния Административен Съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му от страните.